

וַיִּזְכֹּר חִינּוֹר סוּמֶק וִירוֹק ואלו הלבושים של השלוש אותיות יה"ו הם ניכרים במלכות הנקראת קשת שהוא בגוונים לבן אדום וירוק כנגד החג"ת, ופעמים הוא מצד חג"ת דאצילות ופעמים הם מצד מטטרון"ן שביצירה ופעמים הם מצד לבושי הקל"י (רמ"ק). **מֵאֵן דִּיִּיתִי בְּזִמְנָא בְּחָדָא, אִיהוּ חִינּוֹר. בְּתַנְיִנָא, סוּמֶק. בְּתַלְיַתָא, יִירוֹק** ומי שיבוא בפעם הראשונה אל העולם הוא יהיה מצד החסד שהוא גוון לבן, ומי שיבוא בגלגול בפעם השניה הוא יהיה מצד הגבורה שהוא גוון אדום, ומי שיבוא בגלגול בפעם השלישית הוא יהיה מצד הת"ת שהוא גוון ירוק, מאחר שבפעם הראשונה גלגולו הוא מצד האות י' של החסד ואם הוא לא תיקן אותו אז הקב"ה מעבירו מן החסד ושותל אותו בגבורה שבשמאל שהיא אות ה' ואם הוא לא תיקן אותו אז הקב"ה שותל אותו בת"ת שהוא גוון ירוק (רמ"ק). **וּבְגִין דְּבִיעֵקֵב אֶתְפְּלִילוּ אֶתְוּן, וְאַשְׁתַּרְשׁ אֵילָנָא וְאַתְנַטֵּעַ וְאַתְרַבָּא, וְאַתְעָבִיד אִיבָא טָבָא** ובגלל שיעקב שהוא חתום בת"ת שבזה הוא כולל את האותיות י"ה מאחר שהם נכללים באות ו' של הת"ת ושם נשרש האילן שהוא נשמת האדם ומכח שם הוא מתגדל ומתפשט בסוד ו"ק דז"א הנקראים ענפים וכן יעקב עשה את כל פרותיו במלכות מבלי שהם יתפשטו אל החיצונים מאחר שכל בניו היו בסוד שבטי י"ה, (ישעיה כט) **לֹא עָתָה יִבוֹשׁ יַעֲקֹב וְלֹא עָתָה פָּנָיו יִחְוְרוּ** אז לכן נאמר בו 'לא עתה יבוש יעקב ולא עתה פניו יחורו' כי יעקב לא התבייש שיהיו פניו אדומות כדוגמת יצחק שיצא ממנו עשו שהוא מצד אודם הגבורה של הקל"י, וכן לא הלבינו פניו כדוגמת אברהם שיצא ממנו ישמעאל שהוא הלובן שמצד הקל"י אלא מיתתו היתה שלימה שכל בניו היו בקדושה (יהל אור), **לְמַהּוֹי מְרַבְּתִיָּה בִּיצֵר הָרַע, דְּאִיהוּ נַחֲשׁ,**

הלימוד היומי

וְכָל מִינֵי חַיָּה בְּיֶשֶׁא כִּי פָנִיו לֹא הִחוּוִירוּ בַּבָּנִים מִצֵּד הַקְלִי שְׂבֹזָה הוּא הִיָּה
מִרְכָּבָה לִיצֵר הָרַע שֶׁהוּא בַּחֲנִינָה הִנְחֹשׁ וְכָל שָׂאֵר מִינֵי חַיֹּת רַעוּת כִּי בִּאֲמַת כָּל בָּנָיו הָיוּ מִצֵּד
הַקְדוּשָׁה. וּבְגִין דָּא, (הושע יב) וַיִּשֶׁר אֶל מִלְאָךְ וַיּוֹכֵל וּמִשּׁוּם כִּךְ
נֹאמַר בּוֹ וַיִּשֶׁר אֶל מִלְאָךְ וַיּוֹכֵל, דִּהֵינּוּ שִׁיעָקֵב יָכֹל לִשְׁלוֹט עַל מִלְאָךְ הַסִּמּוֹל וּלְהַכְנִיעוֹ מֵאַחֵר
שֶׁלֹּא הִיָּה לוֹ שׁוּם אַחֲזִיזָה וּשְׁיִיכּוּת עִמּוֹ (רמ"ק). וּבְגִין דְּאַתְקָרִי אָדָם
אֵילָנָא, אִיהוּ רָזָא דָּא וְהִנֵּה מִכּוּיִן שֶׁהָאָדָם נִקְרָא אֵילָן בְּסוּד 'כִּי הָאָדָם עֵץ
הַשְּׁדֵה' אִזְ לָכֵן הוּא נִמְצָא בְּסוּד אֵילָן הַחַיִּים שֶׁל ז' א' וְהוּא נִיטֵעַ בְּקִרְקַע אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל שֶׁהִיא
סוּד הַמַּלְכוּת (רמ"ק), לְאֵילָנָא דְּאַתְנַטֵּעַ בְּאַתָּר דְּלֹא עָבִיד
אִיבָא. מָה עָבִיד וְהוּא מִשַּׁל לְאֵילָן שְׁנִיטֵעַ בַּמָּקוֹם שֶׁהוּא לֹא עוֹשֶׂה פִירוֹת וּמָה
בַּעֲלִיו עֲשֶׂה. עָקֵר לִיָּה וְנִטְעִיָּה בְּאַתָּר אַחֲרָא אֵלֹא הוּא עָקֵר אוֹתוֹ
וְנִטֵּעַ אוֹתוֹ בַּמָּקוֹם אַחֵר, דִּהֵינּוּ שֶׁמִּכּוּיִן שֶׁהָאָדָם לֹא עֲשֶׂה פִירוֹת בְּגִלְגּוּלוֹ הָרֵאשׁוֹן אִזְ הַקִּבֵּה
נִטֵּעַ אוֹתוֹ בְּגִלְגּוּל אַחֵר. וּבְגִין דָּא אוֹקְמוּהָ מְאִירֵי מִתְּנִיתִין דְּלֹא
הָיוּ מוֹחֲזָק לְמַהְיוּ עָקֵר, עַד דְּאָזִיל לְאַרְצָא יִשְׂרָאֵל,
וְאַתְנַטֵּעַ תַּמָּן בְּאַתְתָּא וּמִשּׁוּם כִּךְ הִעֲמִידוּ בַּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה וְאָמְרוּ [ג] שֶׁאֵין אָדָם
מוֹחֲזָק לְבַחֲנִינָה עָקֵר אִפִּילוֹ אִם הוּא שֶׁהָיָה עֶשֶׂר שָׁנִים עִם אִשְׁתּוֹ וְלֹא הוֹלִיד אִם הוּא הִיָּה בַּחוּץ
לְאַרְצָא אֵלֹא עַד שֶׁהוּא יֵלֵךְ לְאַרְצָא יִשְׂרָאֵל וְשֵׁם הוּא יִהְיֶה נִטוּעַ עִם אִשְׁתּוֹ עֶשֶׂר שָׁנִים, מֵאַחֵר

אור הרשב"י

[ג] כְּדֹאִיתָא בִּיבְמוֹת דָּף סָד עֲמוּד א' ת"ר. לְדַבְּרִי: מִקֵּץ עֶשֶׂר שָׁנִים לְשִׁבְתָּ אַבְרָם בְּאַרְצָא
כְּנָעַן – לְלַמֶּדְךָ, שֶׁאֵין יִשִּׁיבַת חוּל עוֹלָה לוֹ מִן
הַמִּנְיָן. נִשָּׂא אִשָּׁה וְשֶׁהָיָה עִמָּה עֶשֶׂר שָׁנִים וְלֹא יִלְדָה
– יוֹצִיא וִיתֵן כְּתוּבָה, שֶׁמֶּאֱלֹא זָכָה לְהַבְנִית
מִמֶּנָּה. אָף עַל פִּי שֶׁאֵין רֹאִיָּה לְדַבֵּר – זָכָר

הַלִּימוּד הַיּוֹמִי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

שארץ ישראל היא סגולה לבנים ורק אם הוא שהה עשר שנים בארץ ישראל והוא לא הוליד אז הוא מוחזק לעקר כי סוד ארץ ישראל היא במלכות והאדם עצמו הוא סוד ז"א ולכן הוא צריך להיות שם עם אשתו שהיא גם בסוד המלכות וזה האופן המסוגל ביותר לזש"ק (רמ"ק).

סוד הגלגול בענין הצדיק המיטלטל ממקום למקום ומבית לבית שזה נחשב לו כאילו הוא התגלגל פעמים רבות ובוה הוא מתקן את הכל

אֹהֶּה הִכִּי צִדִּיק, דְּאִיהוּ מְטַלְטֵל מֵאֶתֶר לְאֶתֶר, מִבֵּית לְבֵית, כְּאִילוּ יִיתִי בְּגִלְגּוּלָא זְמַנִּין סְגִיָּאין וכך הוא סוד

הגלגול בענין הצדיק המיטלטל ממקום למקום ומבית לבית שזה נחשב לו כאילו הוא התגלגל פעמים רבות ובוה הוא מתקן את הכל ואין הוא צריך לבוא עוד בגלגול (דמשק אליעזר). **וְהִינֵנוּ (שמות כ) וְעוֹשֶׂה חֶסֶד לְאֲלָפִים לְאוֹהֲבָיו, עַד דִּיזָכָה לְעֵלְמָא (דְּאֶתִי) שְׁלִים** וזהו מש"כ וְעוֹשֶׂה חֶסֶד לְאֲלָפִים לְאוֹהֲבָיו,

דהיינו שהצדיקים שהם אהוביו של הקב"ה הם זוכים ע"י גלותם כאילו הם כבר התגלגלו אלפי פעמים כי הצדיקים נמצאים בגלות עד שהם יזכו אל העולם הבא בלא שהם יצטרכו להתגלגל שוב. **אֲבָל לְחַיִּיבֵיא, לָא אֵייתִי לִיה יִתִּיר מִתְּלַת זְמַנִּין** אבל הרשעים אין הקב"ה מביאם בגלגול יותר משלושה פעמים כי מאחר שהם פגמו בג' אותיות יה"ו הם אינם ראויים להתגלגל עוד. **וְאִי חֲזַר בְּתִיבְתָּא, אֶתְמַר בִּיה גְּלוּת מְכַפֶּרֶת עוֹן** ואם הוא זכה לחזור בתשובה שלימה אז

נאמר בו גלות מכפרת עון [נד] דהיינו שגלות הנשמה בגלגול היא מכפרת את העוונות.

וּבְגִין דָּא אוֹקְמוּהָ מֵאֲרִי מִתְּנִיתִין, צְדִיקִים שׁוֹב אֵינָן

חוֹזְרִים לַעֲפָרָם ומשום כך העמידו בעלי המשנה ואמרו [נה] שצדיקים לא חוזרים

עוד שוב לעפרם בכדי להתגלגל עוד שוב ולקום מהעפר אלא הם נתקנים בייסורי גלותם

בגלגולם הראשון [נו].

אור הרשב"י

ענין ארבע דורות הוא לרשע, כמ"ה פוקד
עון אבות וגו', לשנאי. אבל למי עושה חסד
לא לפים לגלגולם, לאוהביו ולשומרי מצותי.

ובאור הענין הוא, דע, כי כאשר נפש האדם,
אחר שבא מחדש בפעם א', וחטא ופגם בה,

הנה אח"כ מתגלגלת בנוף אחד להתקן, וזה
נקרא גלגול א'. ואם לא נתקנה אז, חוזרת

בגלגול שני. ואם לא נתקנה אז, חוזרת
בגלגול שלישי. ומשם ואילך, אין לה עוד

תקנה בגלגול, ואז נאמר בה, ונכרתה הנפש
ההיא מעמיה לגמרי. אמנם אין זה, רק כאשר

לא נתקנה כלל שום תקון בשום פעם מאלו,
אבל אם באיזה פעם מאלו השלשה, התחילה

לתקן קצת, אינה נכרתת, אמנם יכולה לחזור
ולהתקן, אפילו עד אלף דור אם יצטרך. ולכן

הראשון שלא תקן כלל, נקרא רשע. והאחרון
שתקן קצת, נקרא צדיק. וכל מה שמתגלגל,

הולך ומשלים תקונו.

ונלע"ד ששמעתי ממורי ז"ל, כי אין זה נוהג
אלא בנפש, לפי שהיא מן העשיה, הטבועה

בעמקי הקליפות. ולכן לא נזכר בתורה
כרת, אלא בנפש, כי נכרתה מן הקדושה,

[נד] כדאיתא בברכות דף נו עמוד א' אמר:
מאי אעביד? נמירי: דקללת חכם אפילו
בחנם היא באה, וכל שכן רבא – דבדינא קא
ליימ, אמר: איקום ואגלי, דאמר מר: גלות
מכפרת עון.

[נה] כדאיתא בסנהדרין דף צב עמוד א' תנא
דבי אליהו: צדיקים שעתיד הקדוש ברוך הוא
להחיותן אינן חוזרין לעפרן, שנאמר והיה
הנשאר בציון והנותר בירושלים קדוש יאמר
לו כל הכתוב לחיים בירושלים, מה קדוש
לעולם קיים – אף הם לעולם קיימין.

[נו] ובענין זה איתא בשער הגלגולים –
הקדמה ד' וז"ל: ונבאר עתה ההפרש שיש

בענין הגלגול, לצדיק ולרשע. ובוה יובן חלוק
הנמצא בפסוקים ובדברי רז"ל, כי פעמים

ראינו שאין הגלגול נוהג אלא עד שלשה
גלגולים, בסוד פעמים שלש עם גבר. ובסוד

על שלשה פשעי ישראל ועל ארבעה לא
אשיבנו. ובסוד פוקד עון אבות על בנים על

שלישים ועל רבעים. ומצאנו בספר התקונים
תקון ס"ט, דצדיק אתגלגל עד אלף דרין,

וכיוצא בזה. ואמנם הפסוק עצמו תירץ זה, כי

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000